THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVII No. 9 | JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department | MAY, 1935

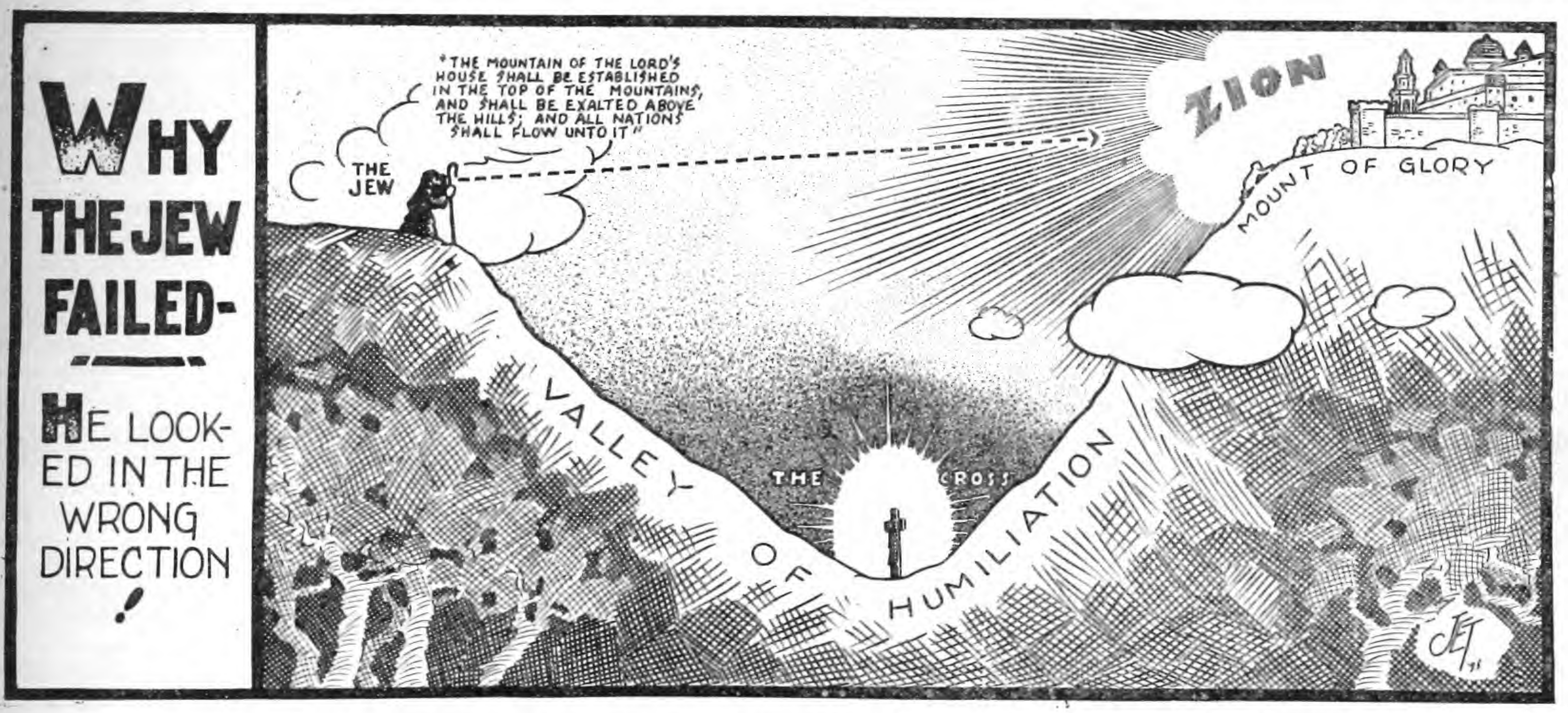

RABBI WISE MAKES A MISTAKE

The New York Times reports that Rabbi Wise hailed the Lord Jesus Christ as a "Jew immortal" at the Free Synagogue service in Carnegie Hall on Easter Sunday morning. Rabbi Wise is quite naive: he first pours out eulogies of praise for the person and character of the Lord Jesus Christ, so as to disarm suspicion; then he does a right about face and denies all that he said.

This is exactly what he did on Easter Sunday morning, for he continued with the following statement:-

> "The conjunction of Passover and Easter is not accidental, but inevitable. The spiritual conjunction is a natural rather than a fortuitous meeting. Both are festivals of human freedom, of human liberation. Passover celebrates the deliverance of the Jews from Egyptian bondage, and Easter marks the attempt to deliver Judea from the enslavement of Rome. Moses, the liberator succeeded. Jesus either failed or He chose to fail, choosing self-deliverance rather than an outer liberation."

Now if Rabbi Wise had only read the New Testament carefully and sincerely, he would have found how grossly false is his statement that Jesus failed. This has been the trouble with the Jewish Rabbis through all of the centuries. They have assumed that the Lord Jesus Christ came or claimed to come, for the one purpose of starting an insurrection against Rome, and liberating the Jews so that they should be once more a free and independent people. In taking such a false view of what the word of God tells us, these Rabbis have led our Jewish people, or rather misled them, into the forests of confusion, so that never has it been more true than it is today, that the Jewish nation is hopelessly lost in the maze of the density of the philosophies of the Rabbis.

Now, the prophets speak of a two-fold coming of the Messiah. The first time, He was to come as the Lamb of God who was to be crucified on the cross at Calvary so that through the shedding of His blood, all who believe on Him should receive from God the forgiveness of sin, and the assurance of eternal salvation. After this first coming, He is to come again, this time in great power, for the purpose of establishing His throne and Kingdom in Jerusalem. Now just see what the Lord Jesus Christ Himself told the disciples concerning this greatest event of all human history, when He Himself will appear in bodily presence on the Mount of Olives:

> For as the lightning, that lighteneth out of the one part under heaven, shineth unto the other part under heaven; so shall also the Son of man be in his day. But first must he suffer many things, and be rejected of this generation. Luke 17:24,25.

Now notice the last sentence, "First must he suffer many things and be rejected of this generation". Now let us look for a moment at the prophecy of Isaiah 53, which in a most convincing manner confirms these words of the Lord Jesus Christ:-

> "But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquity of us all." -- Isa. 53:5, 6.

The Lord Jesus Christ told our forefathers that of His own free will and of His own inherent power He was giving Himself as a sacrifice for our sins. Just read what He told the Jewish leaders in Jerusalem nearly two thousand years ago:-

> "Therefore doth my Father love me, because I lay down my life, that I might take it again. No man taketh it from me, but I lay it down of myself. I have power to lay it down, and I have power to take it again. This commandment have I received of my Father". John 10:17, 18.

Now, Mr. Rabbi, how can you say that the Lord Jesus Christ failed? He tells us plainly that he came to this earth for the one purpose of laying down His life that we Jews might have salvation, and might have a way opened up for approach to God, for the forgiveness of our sins. Is this failure? Is it not more true to say that we Jews have failed because we have refused to believe the Word of God and have refused to accept the Lord Jesus Christ as our sacrifice?

The above picture gives you in vivid form the whole story. The Jew on the first hill cannot possibly reach the Mount of Glory, unless he goes down through the valley by way of the Cross. There is no other way, and the sooner our Jewish nation recognizes this profoundest and most important of all facts of history, the quicker will dawn the day of our redemption. Would you like to know more about these important teachings of the Word of God concerning our Messiah and concerning the future of our people? If so, we shall be glad to send you literature free of charge upon your request.

Come to Our Meetings.

Every Friday ________________ 8 P. M.
Every Monday________________ 8 P. M.

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, exept bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

(Reprinted by many urgent requests)

THIRTY-THREE PROPHECIES FULFILLED IN ONE DAY.

PART ONE

(Arranged by Rev. Charles G. Bauer, B. D., Pastor, St. Paul's Lutheran Church, Camden, N. J., Mr. Bauer loves the Jews, as every real follower of the Lord Jesus Christ does, and out of his love he has prepared this remarkable array of verses from our own Old Testament Scriptures, with the New Testament record of their fulfillment.)

1. Prophecy. The Prophecy of the Betrayal of the Lord Jesus Christ by Judas, 1000 B. C. "Yea, Mine own familiar friend, in whom I trusted, which did eat of My bread, hath lifted up his heel against Me." Psalm 41:9.

Fulfillment, "And Judas Iscariot, one of the twelve, went unto the chief priests, to betray him unto them." Mark 14:10

2. Prophecy. It was predicted that the Lord Jesus Christ would be forsaken by His Disciples, 500 years before. "Awake, Oh sword, against My Shepherd (Jesus), and against the Man that is My Fellow, saith the Lord of Hosts; smite the Shepherd, and the sheep shall be scattered." Zech. 13:7.

Fulfillment. "And they all forsook him, and fled." Mark 14:50.

3. Prophecy. The Price Paid for His Betrayal was foretold. "And I said unto them, if ye think good, give me my price; if not, forbear. So they weighed for my price thirty pieces of silver." Zech. 11:12.

Fulfillment. "What will ye give me, and I will deliver him unto you? And they covenanted with him for thirty pieces of silver." Matthew 26:15.

4. Prophecy. What would be done with the money? How would Judas use the betrayal money? "And the Lord said unto me, Cast it unto the potter: a goodly price that I was priced at of them. And I took the thirty pieces of silver, and cast them to the potter in the House of the Lord." Zech. 11:13.

Fulfillment. "Then Judas, which had betrayed him, when he saw that he was condemned, repented himself and brought again the thirty pieces of silver to the chief priests and elders, Saying, I have sinned in that I have betrayed the innocent blood, And they said, What is that to us? see thou to that. And he cast down the pieces of silver in the temple, and departed, and went and hanged himself. And the chief priests took the silver pieces, and said It is not lawful for to put them into the treasury, because it is the price of blood, And they took counsel, and bought with them the potter's field, to bury strangers in." Matthew 27:3-7.

5. Prophecy. The prophecy of His Scourging. "I gave My back to the smiters and My cheeks to them that plucked off the hair; I hid not My face from shame and spitting." Isaiah 50:6.

Fulfillment. "Then released he Barrabas unto them; and when he had scourged Jesus, he delivered him to be crucified." "And they spit upon him, and took the reed, and smote him on the head." Matthew 27:26, 30.

6. Prophecy. Prophecy of Shame, Reproach and Dishonor. "Thou hast known My reproach and My Shame, and My dishonor." Psalm 69:19.

Fulfillment. "And they stripped him, and put on him a scarlet robe." Matthew 27:28.

7. Prophecy. Prophecy of False Witnesses against Christ at His Trial. "False witnesses did rise up; they laid to My charge things that I knew not." Psalm 35:11.

Fulfillment. "Many bare false witness against Him, but their witness agreed not together." Mark 15:56.

8. Prophecy. A Prophecy of the Smitten Shepherd. "Smite the Shepherd, and the sheep shall be scattered." Zech. 13:7.

Fulfillment. "Then did they spit in his face and buffeted him; and others smote him with the palms of their hands. Matthew 26:67.

9. Prophecy. A Prophecy of the Parting of His Garment. "They part My garments among them, and cast lots upon My vesture." Psalm 22:18.

Fulfillment. "They said therefore among themselves, Let us not rend it, but cast lots for it, whose it shall be; that the scripture might be fulfilled, which saith, "They parted my raiment among them and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did." John 19:24.

10. Prophecy. It was Foretold that the Lord Jesus Christ would not open His mouth at the Trial. "He was oppressed and He was afflicted, yet He opened not His mouth: He is brought as a Lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so He openeth not His mouth." Isaiah 53:7.

Fulfillment. "Then said Pilate unto him, Hearest thou not how many things they witness against thee? And he answered him to never a word; insomuch that the governor marvelled greatly." Matthew 27:13, 14.

11. Prophecy. The Prophecy of our Saviour's Crucifixion. "But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquity of us all. Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief: when thou shalt make his soul an offering for sin, he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand." Isaiah 53:5, 6, 10.

Fulfillment. "And when they were come to the place, which is called Calvary, there they crucified him, and the malefactors, one on the right hand and the other on the left." Luke 23:33. "Then delivered he him therefore unto them to be crucified. And they took Jesus, and led him away." John 19:16.

12. Prophecy. It was seen in Prophecy that He would fall beneath the Cross. "My knees are weak through fasting." Psalm 109:24.

Fulfillment. "And he bearing his cross went forth into a place called the place of a skull, which is called in the Hebrew Golgotha." John 19:17. This tells us that Jesus came forth, carrying His Cross. "And as they came out, they found a man of Cyrene, Simon by name: him they compelled to bear his cross." Matthew 27:32.

13. Prophecy. The Prophecy of His Thirst. "I am weary of My crying; My throat is dried." Psalm 69:3.

Fulfillment. "After this, Jesus knowing that all things were now accomplished, that the scripture might be fulfilled, saith, I thirst." John 19:28.

14. Prophecy. What would they give Him to Drink? "In My thirst they gave Me vinegar to drink." Psalm 69:21.

Fulfillment. "They gave him vinegar to drink mingled with gall: and when he had tasted thereof, he would not drink." Matthew 27:34. "Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a spunge with vinegar, and put it upon hyssop, and put it to his mouth." John 19:29

15. Prophecy. They Stare at Jesus on the Cross. The minutest details are Prophesied. "They look and stare upon Me." Psalm 22:17.

Fulfillment. "And sitting down, they watched Him there." Matthew 27:36.

16. Prophecy. The Pierced Hands and Feet. "They pierced My hands and My feet." Psalm 22:16.

Fulfillment. "And when they were come to the place, which is called Calvary there they crucified him, and the malefactors, one on the right hand, and the other on the left." Luke 23:33.

This is the first instalment of the list; the second half will appear in the next issue.

אין רוים.)

צו באשטעטיגען דעם פאקט אז ישוע המשיח איז יא אויפגעשטאנען פון די טויטע האבען מיר די היסטאריקער פון 2000 יאהר, דארונטער אויך א אידישען היסטאריקער "פלאוויאוס יאסיפוס" וועל־בער שרייבט מיט אונצווייפעלהאפטע ווערטער וועגען דיעזען פאקט בנוגע ישוע המשיח.

מיט איניגע יאהר צוריק האט מען ענטדעקט די מערקווירדיגע קאטאקומבעס, (אונטעראירדישע קברים) פון די ערשטע גלויביגע אין רוים, אין אלעקסאנדריע און אין סיריע. ווי עס איז באוואוסט פון היסטאריע האט דער רוימישער דעספאטישער קייסער "נירא" שרעקליך פארפאלגט די גלויביגע אין ישוע המשיח. ער האט זיי איינמאל געלאזט אויסשטעלען אין 2 שורות אויף ביידע זייטען פון דער גאס וואו ער האט בעדארפט דורכפאהרען אויף א שפאציער מיט זיינע קעבס־ווייבער און ער האט ארויסגעגעבען א באפעהל אז מ'זאל זיי אלע באַ־גיסען מיט פעך און זיי אלע אנצינדען, זיי זאלען איהם לייכטען אויף זיין שפאציער ווי פאקלען. און צוליעב יענע פארפאלגונג האבען די גלויביגע נישט געקאנט ברענגען צו קבורה זייערע מתים, מורא האבענדיג פאר "נירא", האבען זיי זייערע קדושים געמוזט מקבר זיין בסוד סודות 75 פוס אונטער דער ערד און דארט פלעגען זיך די מאמינים צוזאם קומען און אנהאלטען זייערע רעליגיעזע פערזאמלונגען.

אויף יענע קברים קאן מען נאך היינט לייענען פאלגענדע אויפשריפטען: דעם נאמען ווער עס ליגט דארט, און פארוואס מ'האט יענע דן געווען צו ליגען דארט, נעמליך, ווייל זיי האבען געגלויבט אין ישוע המשיח. אויף מאנכע לעזט זיך, אז זיי גלויבען אז ישוע וועט ווידער קומען אזויבאלד דער שופר של משיח וועט שאלען, און אלע וואס שלאפען אין משיח וועלען אויפשטיין לחיי עולם.

אט דאס איז די האפנונג און די זיכערהייט פון אלע וואס גלויבען אין ישוע המשיח עד היום. דאס איז זייער פאנצער און זייער שילד, סיי איד סיי נישט־איד, אלע זענען גליקליך און צופריעדען מיט זייער "לעבעדיגען" משיח. זיי ווייסען און זיי גלויבען, אז דאס איז "אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב . . ." עס איז א טרייסט און א גליק־ליכע האפנונג ווען מ'ווערט גערופען צו פארלאזען דיעזע וועלט צו א העכערען ספער, צו א נאבעלערען לעבען, פאר אימער צו זיין פעראייניגט מיט'ן מלך הכבוד ישוע המשיח.

האט אבער א מענש נישט דיעזע גלוררייכע האפנונג אין משיח—מ'שטיינס געזאגט, וויאהין איז דאן דעם מענשענס ציעל ווען ער דארף אוועק געהן פון דאנען? צו יענעם איז עס ליידער נור א שרעק־ליכער שפרונג צו אן אומבאוואוסטען עולם התוהו.

וואָס פעהלט דעם מענש?

עס איז אן אונבעשטרייטבארער פאקט אז דעם "מענש" פעהלט עפעס און נישט נור "עפעס", נייערט זעהר אסאך. דער מענש איז נישט דאס וואס ער איז געווען דארט אין גן עדן ווען ער האט חברותא געהאט מיט גאט און ארום שפאצירט מיט איהם. ער איז נישט אזוי פרעהליך און זארג־לויז ווי דאמאלס. טא וואס פעהלט איהם?

עס איז פאלש צו מיינען אז ערשט דאן ווען מיר זענען ערוואקסען און באוואוסטזיניג אז ערשט דאן

זעהען מיר אין אז עס פעהלט אונז עפעס. מיר קאנען זיך לייכט דערמאנען און צוריקבליקען צו די קינדער יאהרען, אינגלעך וואס ווייסען נישט פון קיין עול פרנסה און פון וועלט פראבלעמען, אזאלכע וואלטען דאך בעדארפט זיין פרעהליך און גליקליך אויף דער וועלט, דאך זעהען מיר אז זיי זענען עס נישט. שוין אין חדר קומט פאר צווישען די קינדער "קנאה, שנאה, עגאיזם, און אונמאראלישקייט". נישט דעם רבינ'ס סטראשען מיט גהינם, נישט זיין קאנטשיק און אויך נישט זיין מוסר וועגען עטיק און מאראל קאן דאס קינד איבעראנדערשען און עס בלייבט מיט די שלעכטע מדות.

ווען מיר קוקען זיך גוט צו, צו דעם מענשליכען לעבען אין אלגעמיין, מוזען מיר קומען צום שלום אז "די מענשהייט איז א געשלאגענע, די מאראל איז א צבועות'דיגע, די געזעלשאפט שטארק זינדיג. מיר זאגען, עס מוז אנדערש ווערען, מיר פאר־געסען אבער דאס נביא'ישע ווארט: "צו קאן זיך דער כושי ענדערן זיין הויט, אדער דער טיגער זיין געפלעקטע פעל? אזוי קענט איהר אייך ענדערן גוטס צו טהון, איהר וואס האט געלערענט שלעכטס צו טהון". (ירמיה י"ג, 23)

מען האט זיך שוין לאנג באמיהט סיי ביי אידען און סיי ביי גוים אויסצוגעפינען מיטעל וויאזוי די מענשען בעסער צו מאכען. געטהע און שילער פלעגען זאגען אז גוטע ערציהונג און אויפקלעהרונג איז בכח דעם מענש צו בעסערן. די פראגע איז אבער ערשטענס, ווער זאלען זיין די ערציהער און די אויפקלעהרער ווען אלע זענען פעהלערהאפט. "אין עושה טוב אין גם אחד". און צווייטענס, מיר זעהען דאך אז דוקא די ציוויליזירטע און די אויפ־געקלעהרטע זענען די וואס טרייבען די מאסען אין מלחמות, העצען אויף צו פאגראמען און טרעטען אויפ'ן ארימאן כאטש איהם צו דערשטיקען. עס איז נויטיג אסאך כח אבצוהאלטען א נצחון איבער זיך זעלבסט, אבער וואו קענען מיר דיעזען כח קריגען?

דער תלמוד באטאנט זעהר פיעל די לעהרע פון אטאוויזם, די ירושה און אייגענשאפטען פון עלטערן אויף קינדער, א לעהרע וואס שטעהט אין סתירה מיט דער סאמע ווירקליכקייט, ווייל גוטע עלטערן קאנען האבען שלעכטע קינדער און שלעכטע עלטערן —גוטע קינדער ווי למשל, תרח—אברהם, אברהם—ישמעאל, יצחק—עשו, עס העלפען קיינע אייגענ־שאפטען בירושה פון עלטערן, קיין מאראל פון לעהרער און קיין גוטע ערציהונג.

אזוי האבען אויך אמאל "גוטע אידען" פארזוכט מחזיר למוטב צו זיין מענשען וואס זענען ארונטער פון דרך הישר, מיין עלטער זיידע דער ליזענסקער גאון, דער רבי ר' אלימלך האט געהייסען איינעם וואס האט שלעכטע מדות זאל 40 טעג טהון פונקט דאס הפוכ'דיגע וואס ער איז געוואוינט צו טהון, נאך 40 טעג וועט די שלעכטע מדה לגמרי פארטיליגט ווערען און עס וועט ענטשטעהן א גוטע מדה. ער שטיצט זיך אויף דעם מאמר אז "הרגל נעשה טבע". האט דאס אבער געהאלפען? אפשר פאר א קורצער צייט אבער נישט פאר אימער ווייל אונזער קאמפף איז נישט א קאמפף מיט פלייש און בלוט נייערט מיט א שרעקליכען כח וואס איז פאר־בארגען טיעף אין הארצען פון מענש.

עס פעהלט דאָס משיח לעבען!

משיחיות, דער גלויבען אין ישוע המשיח ענט־האלט אין זיך נישט נור אליין די פארזיכערונג אויף עולם הבא, מלכות שמים, אד"ג, נייערט עס מאכט א נייע ארדנונג אין גאנצען מענשליכען וועזען און פארבעסערט איהם ווייל דיעזע אמונה דרינגט אריין ביז צום שורש און פארניכטעט דארט די זינד. ווען דער שורש איז ווערעמדיג זענען אויך אזוי די פירות. מיר טארען נישט די זאך בעטראכטען נור אויבערפלעכליך נייערט מיר מוזען צוגיין צום שורש, צו די זינד וואס שטעקט טיעף אין הארצען פון געבורט אן און ווייל מיר זענען געבוירען אין זינד, טהון מיר אויך שלעכטע מעשים און ווען מיר ווילען דער־פון לגמרי פטור ווערען מוזען מיר א משיח־לעבען אנהויבען צו פיהרען.

צו ישוע איז אמאל געקומען צו בעזוד א גרויס־סער מאן, א מיטגליד פון די סנהדרין, נקדימון. ווען ער האט זיך אריינגעלאזט מיט ישוע אין א געשפרעך, האט ער קודם כל א זאג געגעבען: "ווען א מענש ווערט נישט געבוירען פון אויבען קאן נישט זעהן דאס מלכות השמים". דער קליגער נקדימון האט איהם אבער א פרעג געגעבען "ווי קאן א מענש נאכאמאל געבוירען ווערען . . . ? אז דער מענש טויג נישט האט נקדימון געוואוסט. ער האט אבער נישט געקאנט פארשטיין דעם געדאנק פון א צווייטען געבורט, ביז ישוע המשיח האט איהם מסביר געווען דעם גאנצען עניז, עס איז א פאקט אז נור דורך א נייע געבורט איז ישוע המשיח קאנען מיר מענשען נישט נור אריין קומען אין מלכות השמים נייערט אויך ווערען בעסערע מענשען דא אויף דיעזער וועלט.

ישוע איז געקומען אונז צו מאכען פאר נייע מענשען און ער האט אונז געבראכט דאס וואס עס אונז פעהלט, נעמליך, א נייע נאטור, א ניי לעבען און א ניי הארץ. אט דאס איז דער סוד המשיחית. נור איינער וואס איז אויפ'ס ניי גע־בוירען איז ראוי אנגערופען צו ווערען "משיחי". און א משיחי קאן מען באלד דערקענען אין זייגע איינענטימליכקייטען וואס ער האט באקומען דורך זיין נייעם לעבען אין משיח. משה שיף

אונזערע מיסיאָנען:

ברוקלין, נ. י.

רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.

מר' הארri בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.

רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני קרא הרעה הטוב יוחנן 10 · 11

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דינען משיח

VOL. XVII No. 9 — רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר — MAY, 1935

דאס אַכטע וואונדער

די וועלט האט פון פארהעריגע צייטען אן, פעסט געשטעלט אז עס זענען פאראן זיבען וואונדער אין דער וועלט. מיר האבען אבער א פאזיטיווע איבערצייגונג פון אן אכטען וואונדער וואס איז גרעסער און ערהאבענער פון אלע אנדערע זיבען וואונדער פון וועלכע די וועלט וויים.

פיעלע פון אונזערע ווערטע לעזער ווייסען שוין פון דעם אכטען וואונדער, זיי האבען זיך אבער נאך נישט די מיה גענומען דאס צו וועגען און צו מעסטען כדי וואהרצונעמען די טיעפקייט און די הויכקייט, די ברייטקייט און די לענג פון דיעזען אכטען וואונדער.

מיר לייענען אין דער געשיכטע (לויט דער ב״ית חדשה בעשרייבט עס און לויט די בעשטעטיגונג פון היסטאריקער) אז די ע׳רשטע אידישע נאכפאלגער פון ישוע המשיח האבען זיך זעהר דערשראקען ווען זיי האבען געזעהן אז מ׳האט צוגענומען ישוע המשיח, איהם געפייניגט און מבזה געווען, און ענדליך איהם פאראורטיילט צו דער אכזריות׳דיגע מיתה געקרייציגט צו ווערען, זיי זענען זיך אוים שרעק אויסאיינאנדער געלאפען, וואו איינער האט נאר געקאנט געפינען אן "עיר מקלט" האט ער זיך בעהאלטען. דאס צייגט, אז לכתחילה זענען זיי אלע געווען שרעקעדיגע שוואכלינגע וואס האבען נישט געוואלט איינשטעלען זייער לעבען אפען ארוים צו קומען פאר זייער משיח. .

פלוצים, עטליכע טעג שפעטער, ווערען די שרעקעדיגע תלמידים פארענדערט, זיי קריגען קוראזש און מוטה אויף אן אונבעשרייבליכען אופן: מיר זעהען זיי פריי און אפען דרש׳ענען אויף די שטראסען פון ירושלים וועגען ישוע המשיח אז בכן, דער משיח וועמען די סנהדרין האבען איבערגעגעבען צו גוי׳שע הענד פון מלכות רוים געקרייציגט צו ווערען, איז נאר אויפגעשטאנען פון קבר אם דריטען טאג נאך דער קרייציגונג אזוי ווי ער האט זיי געזאגט נאך בעפאר ער איז גע׳הרג׳עט געווארען, נור זיי, די תלמידים, זענען געווען שרעקעדיגע און קליינגלויביגע, זיי האבען דאס באין אופן נישט געקאנט משיג זיין און זיי האבען דאס נישט געגלויבט. ווען זיי האבען אבער איהם געזעהן א לעבעדיגען נאכדעם ווי ער איז געהאט גע׳הרג׳עט געווארען, האבען זיי מעהר קיין שום ספק געהאט אז דאס אומגלויבליכע איז געשעהן און זיי האבען נישט נור, אליין דרין געגלויבט אבער זיי האבען ווי די העלדען דאס אויך פארקינדיגט צו אלע איינוואוינער פון ירושלים, פון יהודה און פון גאנצען גליל.

די געשיכטע ערצעהלט אונז, אז מ׳האט זיי איינגעשפארט אין תפיסה, מאנכע האט מען געשטייניגט צום טויט (אזא מארד־אורטהייל ווי אין איניגע שטאאטען פון אמעריקא "לינטשינג") אבער וואונדער איבער וואונדער, זיי, די פריהערדיגע פייגלינגע האבען זיך מעהר נישט בעהאלטען, נייערט זיי זענען גאר געווארען "גבורי ישראל", העלדען, זעהענדיג דעם טויט פאר די אויגען און דאך דעם אמת גע׳דרש׳ענט, אפען און פריי, בפני כל קהל ועדה, אלץ ווייל זיי האבען מיט זייערע אייגענע אויגען געזעהן אז ישוע המשיח איז אויפגעשטאנען דעם דריטען טאג פון טויט אזוי ווי ער אליין האט צופאר געזאגט אז עס וועט אזוי געשעהן.

אט אזוי לייענען מיר אין ברית הדשה, אין ערשטען פעטרוס, קאפיטעל א, 3: "גאט האט אין זיין גרוים בארמהערציגקייט אונז ווידער געבוירען צו א לעבענדיגע האפנונג דורך דער אויפערשטעהונג פון ישוע המשיח פון די טויטע."

אט דאס איז די אויפלעזונג צו דער גרויסער רעטזעלהאפטיגקייט וויאזוי יענע ערשטע תלמידים זענען פלוצים פארענדערט געווארען. דאס האט קיין מענשליכער כח נישט געקאנט אויפטהון. עס איז אזוי ווי דער רוח הקודש האט גערעדט דורכ׳ן שליח שמעון פעטרוס, אז גאט אליין האט עס געטהון "אוים גרוים בארמהערציגקייט אונז ווידער געבוירען צו א לעבענדיגע האפנונג דורך זיין אויפערשטעהונג פון די טויטע". און מיר קאנען באמת זאגען "מאת ד׳ היתה זאת הוא נפלאת בעינינו". דאס איז פון גאט געשעהן און דאס איז דער גרעסטער וואונדער, יא דאס אכטע וואונדער אין דער וועלט.

עס איז מערקווירדיג ווי די הערצער פון די דאמאלסדיגע אידישע פיהרער זענען געווען פערשטאקט און פערהארטעוועט. זיי האבען געהערט פון דער וואונדערבארער פאסירונג אז ישוע המשיח איז אם דריטען טאג אויפגעשטאנען פון קבר, און דאך האבען זיי דאס נישט געוואלט גלויבען. ווען יענע אידישע מנהיגים וואלטען אבער געווען "אנשי אמת", וואלטען זיי דאס בעדארפט אפילו פון די דעכער צו פארקינדיגען אז דער הייליגער משיח איז אויפגעשטאנען פון די טויטע, לויט גאטס הבטחה דורך די הייליגע נביאים און חרטה האבען אויף דעם וואס זיי האבען איהם איבערגעגעבען צום גוי׳שען גאווערנער פילאטום אז מ׳זאל איהם הרג׳ענען. זיי, די אידישע פיהרער וואלטען מיט גרוים שמחה בעדארפט איינזעהן אז "הלא דבר הוא", און מסתמא אז ער איז אויפגעשטאנען פון די טויטע איז ער אודאי דער פארשפראכענער משיח וגואל ישראל. ענטוועדער דאס האבען זיי בעדארפט טהון, דהיינו ריכטיג תשובה טהון און מתודע זיין זייערע זינד געגען דעם קדוש ישראל, ישוע המשיח, אדער זיי האבען בעדארפט איבערצייגען אז זיי זענען באמת דאס וואס זיי פרעטענדירען צו זיין, נעמליך, אנשי אמת ויראי אלהים, און אלעם וואס זיי טהון בנוגע ישוע המשיח מיינען זיי עס בתמימות, האבען זיי דערפאר בעדארפט געהן צום קבר וואו ישוע המשיח איז געלעגען זייט דער קבורה (אונטער א שווערער וואך פון סאלדאטען כדי די תלמידים זאלען איהם פון דארט נישט ארוים גנב׳ענען) און ברענגען דעם טויטען גוף פון ישוע און צייגען צו אלע איינוואוינער פון ירושלים אז ער איז טויט ווי אלע טויטע און די תלמידים זענען שקרנים און פאפיהרער מיט דעם וואס זיי האבען געוואלט איינרעדען דעם עולם אז זייער משיח איז אויפגעשטאנען פון די טויטע אויפ׳ן דריטען טאג נאך דער קרייציגונג.

זיי האבען אבער אויך דאס נישט געטהון. זיי האבען אבער אמשטאט דעם א דריטע זאך געטהון, נעמליך, זיי האבען ארויסגעוויזען רציחה געגען יענע אידען וואס האבען געגלויבט אין אידישען משיח, זיי האבען זיי געלאזט ארעסטירען, און מאנכע געטויטעט, נור אליין דערפאר ווייל זיי האבען געגלויבט און פארקינדיגט אז דער משיח איז אויפגעשטאנען פון די טויטע.

אט דאס איז זעהר א שטארקער פאקט צו איבערצייגען יעדען רעכטדענקענדען איד אז מ׳האט זיך דאמאלס נישט געקאנט פארלאזען—און פיעל וועניגער איצט—אויף יענע הארט־הערציגע און שמאלקעפיגע אידישע פיהרער וואס האבען מיט פאלשקייט פארפיהרט פיעלע אידען אין א בלאטע און זיי געשטירצט אין שאול פון אומגלויבען וואס פיהרט להרפון ולדראון עולם.

(אויף יענע פיהרערס איז אלעם צו גלויבען. צו יענער צייט האבען זיי זיך כמעט אלעם ערלויבט צו טהון, אפילו אבצוקויפען די כהונה גדולה און א סנהדרין־אמט פאר געלד, און דערפאר באצאהלט

Published Monthly, exept bi-monthl; during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave.,
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1,